Torstai 11. marraskuuta 2021

P9_TA(2021)0445

Nils Ušakovsin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 11. marraskuuta 2021 Nils Ušakovsin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2020/2239(IMM))

(2022/C 205/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Nils Ušakovsin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Latvian tasavallan valtakunnansyyttäjän 23. lokakuuta 2020 välittämän pyynnön, joka liittyy Latvian tasavallassa vireille pantavaan rikosasiaan ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 13. marraskuuta 2020,

— on kuullut Nils Ušakovsia työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot ([1]),

— ottaa huomioon Latvian perustuslain 29 ja 30 pykälän,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0304/2021),

A. ottaa huomioon, että Riiassa sijaitsevan valtakunnansyyttäjänviraston rikosoikeusosaston erityisen vakavien rikosasioiden tutkintayksikön syyttäjä on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Nils Ušakovsin koskemattomuuden pidättämistä, jotta voidaan panna vireille häntä koskeva rikosasia, joka liittyy sellaisia laitteita, jotka on muunnettu salaisia erityisoperaatioita varten, koskevan hankinta- ja hallussapitokiellon rikkomiseen;

B. ottaa huomioon, että Riian kaupunginvaltuuston puheenjohtajan Nils Ušakovsin virkahuoneessa 30. tammikuuta 2019 tehdyssä muihin rikosasioihin liittyvässä luvallisessa etsinnässä löydettiin laite, joka on ensisijaisesti tarkoitettu käytettäväksi salassa tapahtuvaan kuva- ja äänitallennukseen ja joka on suunniteltu ja tarkoitettu etenkin salaisiin erityisoperaatioihin;

C. toteaa, että koska Ušakovsilla oli tällainen laite hallussaan virkahuoneessaan Riian kaupunginvaltuuston tiloissa, hänen väitetään rikkoneen strategisesti merkittävien tavaroiden hankinnasta ja hallussapidosta annetun lain 5[1] pykälän 1 momentissa säädettyä kieltoa, jonka mukaan luonnolliset henkilöt eivät saa hankkia tai pitää hallussaan sellaisia laitteita, välineitä tai niiden osia, jotka on erityisesti suunniteltu tai muunnettu salaisia erityisoperaatioita varten ja jotka ovat Latvian tasavallan strategisesti merkittävien tavaroiden ja palvelujen kansallisessa luettelossa; toteaa, että näin toimiessaan Ušakovs syyllistyi väitetysti Latvian rikoslain 237[1] pykälän 2 momentissa tarkoitettuun rikokseen;

D. ottaa huomioon, että Nils Ušakovs valittiin Euroopan parlamenttiin toukokuussa 2019 pidetyissä Euroopan parlamentin vaaleissa;

E. toteaa, että väitetyssä rikoksessa ei ole kyse Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetusta Nils Ušakovsin tehtäviään hoitaessaan ilmaisemasta mielipiteestä tai äänestyksestä;

([1]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23 sekä unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Torstai 11. marraskuuta 2021

F. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

G. ottaa huomioon, että Latvian perustuslain 29 ja 30 pykälässä säädetään seuraavaa:

”29 pykälä

Saeiman jäseniä ei saa pidättää, heidän tiloissaan ei saa toteuttaa etsintää eikä heidän henkilökohtaista vapauttaan saa rajoittaa millään tavoin ilman Saeiman suostumusta. […]

30 pykälä

Ilman Saeiman suostumusta sen jäsentä vastaan ei voida aloittaa syytetoimia;”

H. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä syytettynä ([2]);

I. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena on suojella parlamenttia ja sen jäseniä oikeusmenettelyiltä, jotka liittyvät toimintaan, jota harjoitetaan hoidettaessa parlamentin jäsenten tehtäviä ja jota ei voida erottaa kyseisistä tehtävistä;

J. ottaa huomioon, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita *fumus persecutionis* -tilanteesta eli tosiseikkoja, jotka viittaisivat siihen, että oikeusmenettelyn tarkoituksena voi olla vahingoittaa jäsenen poliittista toimintaa ja siten Euroopan parlamenttia;

1. päättää pidättää Nils Ušakovsin koskemattomuuden;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Latvian tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Nils Ušakovsille.

([2]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, Briois v. parlamentti, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.